

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 543

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 11 iulie 2017

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 174 din 21 martie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 152 alin. (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal	2-4	594.	— Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară pentru abrogarea unor dispoziții cuprinse în ordinele directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.178/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 13 unități administrativ-teritoriale din județul Bistrița-Năsăud, nr. 1.154/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în două unități administrativ-teritoriale din județul Bistrița-Năsăud, nr. 1.135/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 16 unități administrativ-teritoriale din județul Bistrița-Năsăud, nr. 1.097/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 10 unități administrativ-teritoriale și nr. 1.151/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 5 unități administrativ-teritoriale din județul Bistrița-Năsăud și abrogarea Ordinului directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.277/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în unitatea administrativ-teritorială Spermezeu din județul Bistrița-Năsăud	15
Decizia nr. 289 din 4 mai 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 12/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale și a altor acte în domeniul protecției concurenței, în ansamblul său, și în special, a prevederilor art. III pct. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014, ale Legii nr. 117/2015 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 12/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale și a altor acte în domeniul protecției concurenței, în ansamblul său, și, în special, a prevederilor articolului unic pct. 6 din Legea nr. 117/2015, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, în ansamblul său, și, în special, a prevederilor art. 50 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 și ale Legii nr. 20/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014, în ansamblul său, și, în special, a prevederilor art. I din Legea nr. 20/2015	4-8	595.	— Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară pentru abrogarea unor dispoziții ale Ordinului directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.111/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 30 de unități administrativ-teritoriale	16
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
543. — Decizie a președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații privind certificarea personalului operator al stațiilor de radiocomunicații	9-14			

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 174**

din 21 martie 2017

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 152 alin. (7)
din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 152 alin. (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Cabinetul de Avocatură Ion Păun în Dosarul nr. 2.340/102/2014 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 133D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Acesta arată că nu este încălcat art. 16 alin. (1) privind egalitatea legii și nici art. 56 privind justa așezare a sarcinilor fiscale din Legea fundamentală.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 21 ianuarie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 2.340/102/2014, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 152 alin. (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal**, excepție ridicată de Cabinetul de Avocatură Ion Păun, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de anulare a unor acte de control impozite și taxe.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată, în esență, că prevederile art. 152 alin. (7) Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în accepțiunea dată de instanță sunt neconstituționale, cât timp exclud de la aplicarea plafonului de scutire de T.V.A. de 65.000 euro sau 220.000 lei, începând cu data de 1 iulie 2012, contribuabilii înregistrați tardiv în scopuri de T.V.A., față de ceilalți contribuabili, excludere ce se constituie într-o veritabilă sancțiune în sarcina acestora, cu încălcarea art. 16 alin. (1) și art. 56 alin. (2) și (3) din Constituție. În opinia autorului excepției, aplicarea plafonului general de scutire de T.V.A. de 65.000 de euro sau 220.000 lei, prevăzut de art. I din Ordonanța de urgență nr. 24/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, începând

cu data de 1 iulie 2012, prevederi legale cu aplicabilitate imediată, nu trebuie să excludă niciun contribuabil de la aplicarea acestuia, iar, în caz de excludere de la aplicarea noului plafon a vreunui contribuabil, se instituie o discriminare între contribuabili, pe de o parte, iar, pe de altă parte, sarcina fiscală a T.V.A. stabilită pentru autorul excepției pentru perioada de după 1 iulie 2012 devine injustă, constituind, în același timp, o prestație nelegală față de bugetul de stat, instituindu-se astfel o sancțiune nelegală în sarcina contribuabililor care nu s-au înregistrat în scopuri de T.V.A. în termenul legal. Mai arată că, întrucât dreptul său la aplicarea regimului special de scutire de 65.000 euro în echivalent lei s-a născut *ope legis* începând cu data de 1 iulie 2012, accepțiunea dată prevederilor art. 152 alin. (7) din Codul fiscal este neconstituțională.

6. **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Instanța arată că, în examinarea acesteia, trebuie avut în vedere un amănunt esențial și anume faptul că petentul a omis să se înregistreze în scopuri de T.V.A. la momentul la care a atins și a depășit plafonul de scutire din cursul anului 2011. Se mai arată că solicitarea sa de înscriere ca plătitor de T.V.A. și, totodată, de a opta pentru aplicarea regimului special de scutire de T.V.A., a intervenit ulterior adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2012. În ceea ce privește efectele unei asemenea solicitări, arată că trebuie se aibă în vedere că textul criticat vizează exclusiv persoana impozabilă înregistrată în scopuri de T.V.A., doar aceasta aflându-se în ipoteza premisă a celui care poate solicita scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de T.V.A. prin aplicarea regimului special de scutire. Omisiunea înregistrării în scopuri de T.V.A., deși există această obligație legală, determină diferența dintre persoanele care pot beneficia de textul art. 152 alin. (7) din Legea nr. 571/2003 și cele cărora nu le este aplicabil. Așadar, nu se poate reține ipoteza unor situații similare cărora li se aplică reguli diferite, pentru a fi încălcate prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție. Contrar susținerilor recurentului, dreptul său la aplicarea regimului special de scutire de T.V.A., prin raportare la noul plafon prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2012, nu s-a născut *ope legis* pentru a se discuta de caracterul discriminatoriu al aplicării în timp a textului de lege care prevede noul plafon de scutire, ci este condiționat de îndeplinirea unor obligații legale prestabilite — de a se fi conformat obligației de înscriere ca plătitor de T.V.A., dar și unei manifestări de voință subsecvente — de a solicita scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de T.V.A. În ceea ce privește caracterul injust al sarcinii fiscale, instanța arată că, în condițiile în care manifestarea de voință a contribuabilului este cea care determină un anumit regim fiscal, nu se poate reține încălcarea art. 56 din Constituție.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că prin intermediul normei criticate se instituie posibilitatea contribuabililor de a solicita scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de T.V.A., aceștia urmând a-și exprima opțiunea în acest sens în interiorul unui anumit termen. Prin urmare, nu se poate vorbi despre un tratament discriminatoriu sau despre o injustă așezare a sarcinilor fiscale, în măsura în care toți contribuabilii au aceeași posibilitate de a opta pentru aplicarea unui anumit regim fiscal.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 152 alin. (7) Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 384 din 7 iunie 2012, potrivit căroră, „(7) *Persoana impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 care în cursul anului calendaristic precedent nu depășește plafonul de scutire prevăzut la alin. (1) poate solicita scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, în vederea aplicării regimului special de scutire, cu condiția ca la data solicitării să nu fi depășit plafonul de scutire pentru anul în curs. Solicitarea se poate depune la organele fiscale competente între data de 1 și 10 a fiecărei luni următoare perioadei fiscale aplicate de persoana impozabilă, în conformitate cu prevederile art. 156¹. Anularea va fi valabilă de la data comunicării deciziei privind anularea înregistrării în scopuri de TVA. Organele fiscale competente au obligația de a soluționa solicitările de scoatere a persoanelor impozabile din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA cel târziu până la finele lunii în care a fost depusă solicitarea. Până la comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, persoanei impozabile îi revin toate drepturile și obligațiile persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153. Persoana impozabilă care a solicitat scoaterea din evidență are obligația să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 156², indiferent de perioada fiscală aplicată conform art. 156¹, până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost comunicată decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA. În ultimul decont de taxă depus, persoanele impozabile au obligația să evidențieze valoarea rezultată ca urmare a efectuării tuturor ajustărilor de taxă, conform prezentului titlu.”*

12. Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogată prin Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, act care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2016 [a se vedea art. 501 și art. 502 alin. (1) pct. 1 din lege]. Având în vedere, însă, considerentele Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, urmează să se analizeze dispozițiile art. 152 alin. (7) din

Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal în redactarea dată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2012, aceasta fiind aplicabilă în cauza dedusă judecării, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, precum și din concluziile scrise depuse de autorul excepției.

13. În susținerea excepției se invocă prevederile constituționale ale art. 16, care consacră principiul egalității în drepturi, precum și ale art. 56 alin. (1) și (2) referitoare la contribuții financiare.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, Curtea constată, mai întâi, că aceasta a fost ridicată în contextul în care, potrivit susținerilor autorului excepției, acesta a realizat venituri din profesia de avocat în anul 2011 peste plafonul de scutire de T.V.A. de 35.000 de euro, însă, datorită aplicării cursului B.N.R. din acel an, a omis înregistrarea în scopuri de T.V.A. în termenul legal. Realizând eroarea, s-a adresat Administrației Finanțelor Publice Sighișoara pentru stabilirea și încasarea T.V.A. pentru perioada octombrie 2011 — 1 iulie 2012. Ca urmare a acestui demers, prin Decizia din 28 martie 2013 i s-au stabilit obligații de plată a T.V.A. pentru perioada decembrie 2011 și până la emiterea actului administrativ, fiind stabilite ca bază de impozitare toate veniturile realizate înainte și după data de 1 iulie 2012. Acțiunea formulată împotriva acestei decizii a fost respinsă de Tribunalul Mureș, în temeiul prevederilor art. 152 alin. (7) din Legea nr. 571/2003, apreciindu-se că aceste prevederi se opun ca reclamantul să beneficieze începând cu data de 1 iulie 2012, de noul plafon de scutire de T.V.A., deoarece veniturile realizate în perioada 1 ianuarie 2011—19 martie 2013 sunt mai mari de 119.000 lei. Împotriva acestei hotărâri reclamantul a declarat recurs, cadru în care a invocat excepția de neconstituționalitate a art. 152 alin. (7) din Legea nr. 571/2003.

15. Analizând motivarea excepției invocate, Curtea constată că criticile formulate vizează, în realitate, obligația contribuabililor de înregistrare în scopuri T.V.A., câtă vreme autorul acesteia susține că prevederile art. 152 alin. (7) Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal sunt neconstituționale, deoarece exclud de la aplicarea plafonului de scutire T.V.A. de 65.000 euro sau 220.000 lei începând cu data de 1 iulie 2012, contribuabilii înregistrați tardiv în scopuri de T.V.A. față de ceilalți contribuabili, excludere care, în opinia sa, se constituie într-o veritabilă sancțiune în sarcina acestora, cu încălcarea art. 16 alin. (1) și art. 56 alin. (2) și (3) din Constituție.

16. Or, obligația de înregistrare în scopuri de T.V.A. și regimul juridic al acesteia este stabilită de un alt text din Codul fiscal, respectiv de art. 153, iar nu de art. 152 alin. (7), ce formează obiectul excepției de neconstituționalitate. Altfel spus, ceea ce îl nemulțumește pe autorul excepției este obligația legală de înregistrare în scopuri de T.V.A., obligație pe care nu a îndeplinit-o în termenul legal și a cărei neîndeplinire a determinat, potrivit chiar susținerilor sale, calcularea obligațiilor de plată de către autoritatea fiscală și, în considerarea cuantumului constat, neîncadrarea în regimul special de scutire în condițiile art. 152 alin. (7) din Codul fiscal.

17. Acest din urmă text, criticat în prezenta cauză, reglementează condițiile în care se acordă regimul special de scutire persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de T.V.A. (iar nu ipoteza altor categorii de persoane), respectiv dacă, în cursul anului calendaristic precedent, acestea nu depășesc plafonul de scutire prevăzut la alin. (1) al art. 152 și dacă nu au depășit plafonul de scutire pentru anul în curs. Așadar, contrar susținerilor autorului excepției, tocmai plasarea în această categorie de contribuabili, adică situația juridică diferită în care se află în raport de alte categorii, care au un regim juridic distinct, determină incidența textului de lege.

18. Sub acest aspect, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că încălcarea principiului egalității și nediscriminării există atunci

când se aplică tratament diferențiat unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă (Decizia nr. 107 din 1 noiembrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 26 aprilie 1996). Principiul egalității nu presupune uniformitate de tratament juridic, astfel încât, la situații de fapt diferite, legiuitorul este obligat să impună un tratament juridic diferit (Decizia nr. 389 din 13 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 21 mai 2010). În cauză, tocmai încadrarea în categoria de contribuabili din ipoteza textului determină diferența dintre

persoanele care pot beneficia de art. 152 alin. (7) din Legea nr. 571/2003 și cele cărora nu le este aplicabil. Așadar, nu se poate reține ipoteza unor situații similare cărora li se aplică reguli diferite, pentru a fi încălcate prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție.

19. Din această perspectivă, nu se poate reține nici susținerea referitoare la caracterul injust al sarcinii fiscale, câtă vreme manifestarea de voință a contribuabilului și situația diferită a acestuia determină regimul fiscal instituit de legiuitor.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cabinetul de Avocatură Ion Păun în Dosarul nr. 2.340/102/2014 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 152 alin. (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 martie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,

Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 289

din 4 mai 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 12/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale și a altor acte în domeniul protecției concurenței, în ansamblul său, și în special, a prevederilor art. III pct. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014, ale Legii nr. 117/2015 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 12/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale și a altor acte în domeniul protecției concurenței, în ansamblul său, și, în special, a prevederilor articolului unic pct. 6 din Legea nr. 117/2015, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, în ansamblul său, și, în special, a prevederilor art. 50 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 și ale Legii nr. 20/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014, în ansamblul său, și, în special, a prevederilor art. I din Legea nr. 20/2015

Valer Dorneanu — președinte
Marian Enache — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Mircea Ștefan Minea — judecător
Daniel Marius Morar — judecător
Mona-Maria Pivniceru — judecător
Livia Doina Stanciu — judecător

Simona-Maya Teodoroiu — judecător
Varga Attila — judecător
Simina Popescu-Marin — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. III pct. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale și a altor acte în domeniul protecției concurenței, a articolului unic din Legea nr. 117/2015 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 12/2014, în ceea ce privește aprobarea art. III pct. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014, art. 50 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996 și a art. I din Legea nr. 20/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014, în ceea ce privește aprobarea art. 50 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014, excepție ridicată de Societatea Macromex — S.R.L. din București în Dosarul nr. 3.258/2/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului nr. 1.079D/2016 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autoarea excepției Societatea Macromex — S.R.L. din București, avocatul Ana-Maria Iordache din cadrul Baroului București, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. De asemenea răspund, pentru partea Consiliul Concurenței, inspectorii de concurență, Roxana Orza și Lavinia Moraru, din cadrul Direcției juridic-contencios, cu delegație depusă la dosar.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului autoarei excepției, care solicită admiterea criticilor de neconstituționalitate, precizând, în esență, că stabilirea și modificarea condițiilor de cvorum pentru luarea deciziilor de către Consiliul Concurenței țin de domeniul legii organice, astfel încât reglementările care nu au acest caracter sunt neconstituționale. Astfel, este neconstituțional ca Guvernul să emită ordonanțe simple în domenii care fac obiectul legilor organice, cum este și cel privind Consiliul Concurenței, iar neconstituționalitatea unei asemenea ordonanțe trebuie să se răsfrângă și asupra legii de aprobare, deoarece ordonanța face corp comun cu legea sa de aprobare. De asemenea susține că, în contradicție cu art. 115 alin. (4) din Constituție, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 a fost adoptată doar pentru acoperirea unor vicii de neconstituționalitate deja existente în legislație, fără a exista o situație extraordinară și fără a fi îndeplinite exigențele normei constituționale evocate. Invocă aspecte din activitatea Consiliului Concurenței, astfel cum rezultă din rapoartele anuale de activitate ale acestei autorități publice. Depune note scrise.

4. Reprezentantul Consiliului Concurenței solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 622 din 13 octombrie 2016, și Decizia nr. 152 din 14 martie 2017, prin care instanța de contencios constituțional a examinat critici de neconstituționalitate similare. De asemenea susține că organizarea și funcționarea Consiliului Concurenței pot fi stabilite prin norme de natura legii ordinare și că o asemenea autoritate nu face parte din categoria instituțiilor fundamentale. Condițiile de cvorum pentru luarea deciziilor în Plenul Consiliului Concurenței țin de funcționarea Consiliului Concurenței, astfel încât este constituțională reglementarea acestora prin norme de natura legii ordinare. Referitor la datele statistice privind Consiliul Concurenței susține că au relevanță cele care reflectă creșterea activității acestei autorități publice în a doua jumătate a anului 2014 și în anul 2015. Depune note scrise.

5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

6. Prin Încheierea din 11 mai 2016, pronunțată în Dosarul nr. 3.258/2/2015, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III pct. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale și a altor acte în domeniul protecției concurenței, a articolului unic din Legea nr. 117/2015 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 12/2014, în ceea ce privește aprobarea art. III pct. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014, art. 50 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996 și a art. I din Legea nr. 20/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014, în ceea ce privește aprobarea art. 50 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Macromex — S.R.L. din București într-o cauză având ca obiect anularea unei decizii emise de Consiliul Concurenței.

7. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale deoarece modifică reglementări referitoare la cvorumul ce trebuie îndeplinit pentru adoptarea unei decizii de către Plenul Consiliului Concurenței. Or, legea care vizează această autoritate publică autonomă poate fi modificată doar printr-o ordonanță de urgență sau lege organică.

8. De asemenea susține că art. III pct. I din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014 este în vădită contradicție cu dispozițiile art. 115 alin. (1) raportate la art. 117 alin. (3), precum și cu prevederile art. 108 alin. (3) și ale art. 115 alin. (2) din Constituție. Astfel, Legea nr. 21/1996, prin care a fost constituită o autoritate administrativă autonomă, Consiliul Concurenței, este o lege organică. Prin urmare, este obligatoriu ca orice modificare a normelor acestei legi organice să facă tot obiectul unei legi organice. Cu atât mai mult se impune modificarea prin lege organică când se aduc modificări chiar în ceea ce privește organizarea și funcționarea Consiliului Concurenței, respectiv modificări cu privire la cvorumul stabilit de lege pentru adoptarea de acte administrative de către Plenul Consiliului Concurenței. În acest context se apreciază că Guvernul a nesocotit prevederile art. 115 alin. (1) din Constituție prin adoptarea unei ordonanțe simple în acest domeniu. Prin modificarea adusă cvorumului legal pentru întrunirea Plenului Consiliului Concurenței, Guvernul a depășit, în mod flagrant, implicit și limitele stabilite de Legea nr. 119/2014 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe. Viciul de neconstituționalitate care afectează Ordonanța Guvernului nr. 12/2014 se răsfrânge și asupra Legii nr. 117/2015, deoarece ordonanța face corp comun cu legea sa de aprobare.

9. Totodată, mai susține că prevederile art. 50 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 sunt neconstituționale, deoarece actul normativ menționat nu respectă niciuna din exigențele constituționale privind adoptarea ordonanțelor de urgență. Art. 50 pct. 1 din Ordonanța de urgență

a Guvernului nr. 77/2014 nu face altceva decât să reia în mare măsură modificările aduse anterior, în mod neconstituțional, prin Ordonanța Guvernului nr. 12/2014. Prin adoptarea ordonanței de urgență s-a urmărit, de fapt, îndreptarea greșelii cauzate de emiterea de către Guvern a unei ordonanțe în domeniul legii organice, cu încălcarea art. 115 alin. (1) din Constituție. De altfel, din analiza rapoartelor de activitate a Consiliului Concurenței din anii 2013 și 2014 nu se constată o creștere substanțială a activității acestei autorități care să justifice apariția unei situații extraordinare.

10. Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal constată că sunt îndeplinite cerințele de admisibilitate ale excepției de neconstituționalitate, fără a-și exprima opinia asupra acesteia.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 568 din 15 septembrie 2015. De asemenea reține că criticile formulate cu privire la inexistența unei situații de urgență care să nu fi putut suporta amânarea reglementării, precum și cele referitoare la lipsa unei motivări a urgenței sunt lipsite de temei, astfel cum rezultă din Nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014, care cuprinde motivarea ce justifică urgența modificării Legii concurenței nr. 21/1996.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile:

— art. III pct. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale și a altor acte în domeniul protecției concurenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 6 august 2014;

— articolului unic pct. 6 din Legea nr. 117/2015 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 12/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale și a altor acte în domeniul protecției concurenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 355 din 22 mai 2015;

— art. 50 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 893 din 9 decembrie 2014;

— art. I din Legea nr. 20/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 160 din 6 martie 2015.

16. Având în vedere că, în cauză, sunt formulate și critici de neconstituționalitate extrinsecă, Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie atât prevederile actelor normative criticate, în ansamblul lor, cât și prevederile din aceste acte normative, menționate punctual, în încheierea de sesizare. Curtea observă că aceste prevederi legale au produs efecte juridice în cauză, pe parcursul derulării procedurii în fața Consiliului Concurenței, în diferitele ei etape, și a instanței judecătorești, și având în vedere Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile: Ordonanței Guvernului nr. 12/2014, în ansamblul său, și în special, art. III pct. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014, ale Legii nr. 117/2015, în ansamblul său, și, în special, articolul unic pct. 6 din Legea nr. 117/2015, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014, în ansamblul său, și, în special, art. 50 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 și ale Legii nr. 20/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014, în ansamblul său, și, în special, art. I din Legea nr. 20/2015.

17. În opinia autoarei excepției, prevederile legale ce formează obiectul excepției contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 108 alin. (3) privind emiterea ordonanțelor, art. 115 alin. (1), (2) și (4) privind delegarea legislativă, art. 117 alin. (3) privind înființarea prin lege organică a autorităților administrative autonome.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile legale criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate exercitat prin prisma unor critici de neconstituționalitate similare, iar prin Decizia nr. 622 din 13 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 20 ianuarie 2017, și Decizia nr. 152 din 14 martie 2017*), nepublicată până la data pronunțării prezentei decizii, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiate excepțiile de neconstituționalitate.

19. Astfel, referitor la Consiliul Concurenței, Curtea a observat că Legea fundamentală nu nominalizează explicit, nu cuprinde reglementări exprese referitoare la această autoritate administrativă autonomă și nici nu impune reglementarea organizării sau funcționării sale prin norme de natura legii organice, ale cărei domenii, stabilite prin art. 73 alin. (3) din Constituție, sunt de strictă interpretare și aplicare. În același timp, Curtea a reținut că, potrivit art. 117 alin. (3) din Constituție „*Autorități administrative autonome se pot înființa prin lege organică*”, dispozițiile constituționale menționate fiind de strictă interpretare (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 16 din 10 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 66 din 29 ianuarie 2007), fără a putea fi extinse și cu privire la organizarea și funcționarea unor asemenea autorități. Exigența constituțională privind reglementarea prin lege organică vizează, așadar, doar înființarea Consiliului Concurenței, ca autoritate administrativă autonomă, iar această exigență a fost respectată, având în vedere că Legea concurenței nr. 21/1996 a fost adoptată cu majoritatea cerută pentru legile organice [majoritate prevăzută

*) Decizia Curții Constituționale nr. 152 din 14 martie 2017 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 462 din 20 iunie 2017.

art. 74 alin. (1) din Constituție, devenit art. 76 alin. (1) din Constituția republicată în anul 2003]. Astfel, potrivit art. 14 alin. (1) din capitolul IV intitulat „*Consiliul Concurenței*” din Legea nr. 21/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 29 februarie 2016, „*Se înființează Consiliul Concurenței, autoritate administrativă autonomă în domeniul concurenței, cu personalitate juridică, care își exercită atribuțiile potrivit prevederilor prezentei legi*”.

20. Referitor la condițiile de cvorum și pentru luarea deciziilor de Plenul Consiliului Concurenței, la care se referă dispozițiile de lege criticate, respectiv, art. III pct. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014, art. 50 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 și articolul unic pct. 6 din Legea nr. 117/2015, Curtea a constatat că acestea reprezintă aspecte privind funcționarea Consiliului Concurenței, fără a reglementa cu privire la statutul acestei autorități. Astfel, potrivit dispozițiilor art. 19 alin. (1) din capitolul IV din Legea nr. 21/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 29 februarie 2016, „*Consiliul Concurenței își desfășoară activitatea, deliberază și ia decizii în plen sau în comisii. Plenul Consiliului Concurenței se întrunește valabil în prezența majorității membrilor în funcție, dar nu mai puțin de 3 dintre aceștia, și adoptă hotărâri cu votul majorității membrilor prezenți. Comisia adoptă hotărâri cu majoritatea voturilor membrilor. Plenul adoptă hotărâri asupra chestiunilor de natură economico-administrativă, la solicitarea președintelui*”.

21. Prin Decizia nr. 568 din 15 septembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 12 noiembrie 2015, Curtea Constituțională a reținut că „reglementarea statutului Consiliului Concurenței se realizează prin norme de natura legii organice, dar procedurile în fața sa, vizate de obiectul excepției de neconstituționalitate, sunt stabilite prin norme de natura legii ordinare”. Curtea a precizat că mențiunea din considerente privind statutul Consiliului Concurenței, acela de autoritate administrativă autonomă, și reglementarea acestuia prin lege organică își găsesc temeiul în art. 117 alin. (3) din Constituție privind înființarea prin lege organică a autorităților administrative autonome, nereferindu-se, așadar, la organizarea și funcționarea sa.

22. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut distincția între noțiuni precum „*organizare*”, „*funcționare*”, „*statut*”. Astfel, prin Decizia nr. 80 din 16 februarie 2014 asupra propunerii legislative privind revizuirea Constituției României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 246 din 7 aprilie 2014, la paragraful 228, Curtea a reținut că „Propunerea vizează completarea categoriei legilor organice cu privire la legile care reglementează domeniul organizării, funcționării sau statutului unor autorități publice”.

23. În lumina acestor considerente, Curtea a reținut că, în susținerea criticilor de neconstituționalitate, se pornește de la o premisă greșită, aceea că reglementările referitoare la organizarea și funcționarea Consiliului Concurenței țin de domeniul legii organice, premisă care, așa cum s-a arătat mai sus, nu își găsește temei în niciuna dintre dispozițiile Constituției. Pe cale de consecință, în condițiile în care Constituția nu cuprinde dispoziții referitoare la reglementarea prin lege organică a organizării și funcționării Consiliului Concurenței — autoritate administrativă autonomă, ci doar în legătură cu înființarea sa prin lege organică, Curtea nu a reținut criticile de neconstituționalitate extrinsecă formulate.

24. De asemenea, astfel cum a statuat Curtea Constituțională, în jurisprudența sa, printr-o lege ordinară se pot modifica dispoziții dintr-o lege organică, dacă acestea nu conțin norme de natura legii organice, întrucât se referă la aspecte care

nu sunt în directă legătură cu domeniul de reglementare al legii organice, în consecință, criteriul material este cel definitiv pentru a analiza apartenența sau nu a unei reglementări la categoria legilor ordinare sau organice (a se vedea și Decizia nr. 53 din 18 mai 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 312 din 9 noiembrie 1994, Decizia nr. 88 din 2 iunie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 207 din 3 iunie 1998, și Decizia nr. 442 din 10 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 526 din 15 iulie 2015).

25. Totodată, cu privire la criticile de neconstituționalitate extrinsecă aduse Ordonanței Guvernului nr. 12/2014, Curtea a observat că acestea sunt asemănătoare celor deja examinate cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 568 din 15 septembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 12 noiembrie 2015, și Deciziei nr. 835 din 8 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 120 din 16 februarie 2016. Astfel, în jurisprudența sa, Curtea a reținut că Ordonanța Guvernului nr. 12/2014 a fost adoptată în temeiul art. 1 pct. 1.16 din Legea nr. 119/2014 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 524 din 14 iulie 2014, lege care a permis Guvernului să adopte ordonanța pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, cu modificările și completările ulterioare, și a altor acte în domeniul protecției concurenței. De asemenea, examinând formula de atestare a legalității adoptării, astfel cum aceasta apare cu ocazia primei publicări a Legii concurenței nr. 21/1996 în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 30 aprilie 1996, Curtea a constatat faptul că aceasta a fost adoptată ca o lege organică. În jurisprudența sa, Curtea a stabilit că este posibil ca o lege organică să cuprindă, din motive de politică legislativă, și norme de natura legii ordinare, dar fără ca aceste norme să capete caracter organic, întrucât, altfel, s-ar extinde domeniile rezervate de Constituție legii organice (a se vedea în acest sens, spre exemplu, Decizia nr. 548 din 15 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 2 iulie 2008, și Decizia nr. 786 din 13 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 12 iunie 2009). De aceea, Curtea a reiterat că, printr-o lege ordinară se pot modifica dispoziții dintr-o lege organică, dacă acestea nu conțin norme de natura legii organice, întrucât se referă la aspecte care nu sunt în directă legătură cu domeniul de reglementare al legii organice. Curtea a mai reținut că procedurile în fața Consiliului Concurenței sunt stabilite prin norme de natura legii ordinare, fapt ce a permis Guvernului ca, în baza unei legi de abilitare (Legea nr. 119/2014), să le modifice prin intermediul Ordonanței Guvernului nr. 12/2014. Ca atare, Curtea nu a putut reține critica referitoare la încălcarea art. 115 alin. (1) din Constituție.

26. Referitor la critica de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014, formulată în raport cu art. 115 alin. (4) din Constituție, Curtea a reținut că urgența adoptării acestui act normativ a fost motivată potrivit preambulului său și notei de fundamentare. Astfel, actul normativ criticat a fost adoptat având în vedere necesitatea adaptării legislației naționale în domeniul ajutorului de stat cu legislația Uniunii Europene și necesitatea creării unui cadru legislativ care să garanteze îndeplinirea condiționalităților *ex-ante* impuse de Comisia Europeană României pentru accesarea fondurilor europene în perioada de programare 2014—2020. Guvernul a motivat că prin adoptarea acestei ordonanțe de urgență se dorește implementarea unui mecanism de control, la nivel

național, prin care să se stabilească atribuțiile și obligațiile furnizorilor, beneficiarilor și ale Consiliului Concurenței în implementarea măsurilor de natura ajutorului de stat și *de minimis* pentru a se facilita absorbția fondurilor europene și a se evita recuperarea acestora. Considerând că se impune luarea unor măsuri urgente în vederea creării unui cadru legislativ la nivel național care să răspundă solicitărilor Comisiei Europene atât în domeniul ajutorului de stat, cât și în domeniul fondurilor europene, este necesară adoptarea prezentei ordonanțe de urgență care să reglementeze modul în care fondurile publice (naționale și europene), destinate mediului de afaceri, sunt folosite.

27. Totodată, în nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014, Guvernul arată că modificările și completările ce se propun a fi aduse Legii concurenței nr. 21/1996 vizează, printre altele, eficientizarea activității Consiliului Concurenței, prin raportare la gradul de încărcare al fiecărui membru al plenului, luând în considerare lucrările în care este implicat acesta, precum și realizarea unei concordanțe depline cu legislația specifică înalților funcționari publici. Se mai reține că situația extraordinară, care impune modificarea Legii concurenței din perspectiva organizatorică și a alocării resurselor, constă în volumul activității curente care a cunoscut o creștere substanțială, proporțional cu evoluția accelerată a pieței românești. Această împrejurare implică analize eficiente și complexe care trebuie realizate cu celeritate, astfel încât să nu se creeze premise negative de blocaj ale activității unuia dintre organismele menite să asigure funcționalitatea economiei.

32. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Macromex — S.R.L. din București în Dosarul nr. 3.258/2/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile Ordonanței Guvernului nr. 12/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiiale și a altor acte în domeniul protecției concurenței, în ansamblul său, și în special, prevederile art. III pct. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014, Legea nr. 117/2015 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 12/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiiale și a altor acte în domeniul protecției concurenței, în ansamblul său, și, în special, articolul unic pct. 6 din Legea nr. 117/2015, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, în ansamblul său, și, în special, art. 50 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 și prevederile Legii nr. 20/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014, în ansamblul său, și, în special, art. I din Legea nr. 20/2015 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 mai 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

28. De asemenea, potrivit notei de fundamentare, urgența, în sensul art. 115 alin. (4) din Constituție, a fost explicată, în ceea ce privește necesitatea modificării legii concurenței cu privire la regimul juridic aplicabil înalților funcționari publici din cadrul autorității, prin aceea că „actuala prevedere din lege nu corespunde reglementărilor de principiu în domeniul funcției publice în privința înalților funcționari publici, nefiind conturat statutul secretarului general/secretarilor generali adjuncți, cu implicații negative asupra activității funcționale a instituției”.

29. În aceste condiții, Curtea a constatat că actul normativ supus controlului de constituționalitate întrunește exigențele stabilite de art. 115 din Constituție în ceea ce privește ordonanțele de urgență ale Guvernului, astfel încât critica de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 este neîntemeiată.

30. În raport cu cele statuate anterior, Curtea nu a reținut nici critica de neconstituționalitate extrinsecă formulată în privința Legii nr. 20/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996 și a Legii nr. 117/2015 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 12/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiiale și a altor acte în domeniul protecției concurenței.

31. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția pronunțată, precum și considerentele care au fundamentat-o, își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

DECIZIE

privind certificarea personalului operator al stațiilor de radiocomunicații

În temeiul dispozițiilor art. 10 alin. (2) pct. 10 și 17, art. 11 alin. (1) și ale art. 12 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 33 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații emite prezenta decizie.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta decizie are drept obiect:

a) aprobarea termenilor și condițiilor pentru certificarea persoanelor ce operează stații de radiocomunicații în serviciile mobil aeronautic și mobil aeronautic prin satelit, mobil maritim și mobil maritim prin satelit, radiotelefonice pe căile de navigație interioară, precum și în serviciul mobil terestru, cu excepția stațiilor de radiocomunicații din componența rețelelor publice mobile;

b) stabilirea obligațiilor persoanelor ce operează stațiile de radiocomunicații menționate la lit. a).

Art. 2. — (1) Programele de examinare în vederea obținerii certificatelor de operator se publică pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, denumită în continuare ANCOM, și se actualizează periodic, dacă este cazul, în baza reglementărilor tehnice relevante adoptate pe plan european sau internațional.

(2) Titularii certificatelor de operator pot opera stațiile de radiocomunicații numai în limitele competențelor prevăzute în anexa la prezenta decizie.

Art. 3. — Prevederile prezentei decizii nu se aplică în cazul operării stațiilor de radiocomunicații:

a) ce aparțin autorităților publice din cadrul sistemului național de apărare, ordine publică și siguranță națională și care funcționează în benzi de frecvențe radio cu utilizare guvernamentală sau în partaj guvernamental/negvernamental;

b) din serviciul de amator, stații a căror operare este reglementată prin Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 245/2017 privind reglementarea serviciului de amator;

c) ce utilizează frecvențele radio ori benzile de frecvențe radio exceptate de la regimul de licențiere.

Art. 4. — (1) În înțelesul prezentei decizii următorii termeni se definesc astfel:

a) *certificat de operator* — actul prin care se atestă că o persoană deține nivelul de cunoștințe necesar pentru operarea unei stații de radiocomunicații conform legii;

b) *operator stație de radiocomunicații* — persoană care operează o stație de radiocomunicații în serviciile mobil aeronautic și mobil aeronautic prin satelit (SMAS), mobil maritim și mobil maritim prin satelit (SMMS) și în serviciul radiotelefonice pe căile de navigație interioară (SRCNI);

c) *operator stație de radiocomunicații în serviciul mobil terestru* — persoană care operează și coordonează activitatea stațiilor de radiocomunicații;

d) *responsabil cu radiocomunicațiile* — persoană care operează, coordonează și controlează activitatea stațiilor de radiocomunicații în SMAS, SMMS, SRCNI și SMT (serviciul

mobil terestru, cu excepția stațiilor de radiocomunicații din componența rețelelor publice mobile);

e) *stație coordonatoare* — stația de radiocomunicații ce coordonează cu regularitate, altfel decât în mod automat, traficul în cadrul unui serviciu de radiocomunicații;

f) *stație de radiocomunicații* — unul sau mai multe emițătoare și receptoare sau un ansamblu de emițătoare și receptoare, inclusiv echipamentele accesorii acestora, necesare pentru realizarea unui serviciu de radiocomunicații.

(2) În cuprinsul prezentei decizii sunt aplicabile definițiile prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — (1) Utilizarea frecvențelor radio în cadrul serviciilor de radiocomunicații prevăzute la art. 1 lit. a) se realizează în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare, responsabilitatea respectării condițiilor tehnice și operaționale de utilizare a frecvențelor radio prin intermediul stațiilor de radiocomunicații fiind în sarcina titularului licenței acordate în condițiile legii.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), comandantul navei sau aeronavei este responsabil de operarea stațiilor de radiocomunicații existente în dotarea navelor și/sau aeronavelor aflate în voiaj.

(3) Titularul licenței de utilizare a frecvențelor radio acordate în SMAS, SMMS, SRCNI și SMT este obligat să desemneze, prin decizie scrisă, o persoană responsabilă cu radiocomunicațiile. Persoana desemnată răspunde de activitatea stațiilor de radiocomunicații.

(4) Poată fi desemnată, în condițiile alin. (3), persoană responsabilă cu radiocomunicațiile acea persoană ce îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) deține un certificat de operator corespunzător serviciului de radiocomunicații în care acesta operează;

b) deține o funcție sau împuternicire care să îi asigure autoritatea necesară asupra operatorilor stațiilor de radiocomunicații ce intră în coordonarea sa;

c) deține o calificare care să îi permită operarea oricărei stații coordonatoare.

(5) Dispozițiile alin. (4) lit. c) nu se aplică în cazul SMT.

(6) În situația în care titularul licenței de utilizare a frecvențelor radio este o persoană fizică, aceasta are și calitatea de persoană responsabilă cu radiocomunicațiile fiind aplicabile și prevederile alin. (4) lit. a) și c).

Art. 6. — (1) Operarea stațiilor de radiocomunicații în SMAS, SMMS, SRCNI, respectiv operarea și coordonarea stațiilor de

radiocomunicații în SMT, este permisă doar persoanelor care sunt titulare ale certificatului corespunzător serviciului de radiocomunicații și stației respective.

(2) Operarea stațiilor de radiocomunicații aflate în dotarea navelor și/sau aeronavelor situate în afara granițelor țării este exceptată de la prevederile alin. (1) în situația în care operatorul stației de radiocomunicații este în imposibilitate absolută de operare a stației. Pentru această situație sunt aplicabile următoarele:

a) stația de radiocomunicații poate fi coordonată, până la prima sosire într-un port sau aeroport românesc, de către un operator stație de radiocomunicații titular al unui certificat corespunzător categoriei stației, eliberat de un organism competent al unui stat membru al Uniunii Internaționale a Telecomunicațiilor, denumită în continuare *UIT*, în conformitate cu prevederile Regulamentului radiocomunicațiilor al *UIT*;

b) în cazuri de urgență, survenite în timpul unui zbor sau al unui voiaj național sau internațional, o altă persoană ce nu este titulară a unui certificat, însă este parte a echipajului de navă sau aeronavă, poate coordona, în mod provizoriu, stația/stațiile de pe acea navă sau aeronavă.

(3) Activitatea persoanei menționate la alin. (2) lit. b) se limitează la semnalele și mesajele de primejdie, urgență și siguranță, mesaje ce privesc, în mod direct, siguranța vieții, precum și la mesajele urgente referitoare la mișcarea navelor sau aeronavelor. După sosirea navei și/sau aeronavei într-un port și/sau aeroport, persoana în cauză va fi înlocuită de către un operator stație de radiocomunicații ce deține un certificat de operator.

(4) Persoanele menționate la alin. (2) sunt obligate să păstreze secretul radiocomunicațiilor, conform prevederilor Regulamentului radiocomunicațiilor al *UIT*.

CAPITOLUL II

Certificarea personalului operator

Art. 7. — (1) Certificarea personalului operator al stațiilor de radiocomunicații se realizează prin emiterea certificatului de operator.

(2) Se emit următoarele tipuri și categorii de certificate:

a) certificat de operator în SMAS, acordat în conformitate cu secțiunea a II-a, art. 37 din Regulamentul radiocomunicațiilor al *UIT*; certificatul poate fi certificat general (*GOC-AERO*) sau certificat restrâns (*ROC-AERO*);

b) certificat de radioelectronist în SMMS, acordat în conformitate cu secțiunea a II-a, art. 47 din Regulamentul radiocomunicațiilor al *UIT* și Raportul ERC 24/1994 din cadrul Conferinței Europene a Administrațiilor de Poștă și Telecomunicații, denumită în continuare *CEPT*; certificatul poate fi de clasa I sau de clasa a II-a în sistemul mondial pentru caz de sinistru și siguranța navigației pe mare (*GMDSS*);

c) certificat de operator în SMMS, acordat în conformitate cu secțiunea a II-a, art. 47 din Regulamentul radiocomunicațiilor al *UIT* și Decizia Comitetului pentru Comunicații Electronice (99)01, din cadrul *CEPT*, cu modificările ulterioare; certificatul poate fi certificat general (*GOC*) sau certificat restrâns (*ROC*) în *GMDSS*;

d) certificat de operator în SRCNI, acordat în conformitate cu anexa nr. 5 a Aranjamentului regional cu privire la serviciul radiotelefonice pe căile de navigație interioară, cu modificările ulterioare;

e) certificat general de operator radio pentru ambarcațiuni de agrement în serviciile mobil maritim și mobil maritim prin satelit (*GMDSS-LRC*), acordat în conformitate cu Rezoluția Conferinței Mondiale de Radiocomunicații 343 (*WRC-12*) și Recomandarea Comitetului pentru Comunicații Electronice (10)03 din cadrul *CEPT*;

f) certificat de operator în SMT; certificatul poate fi certificat general (*CGR*) sau certificat restrâns (*CRR*).

(3) Reglementările tehnice adoptate pe plan european sau internațional, prevăzute la alin. (2) lit. a)–e), se publică pe pagina de internet a ANCOM.

Art. 8. — (1) Certificatele menționate la art. 7 alin. (2) se eliberează persoanelor care au obținut calificativul „*admis*” la examenul organizat conform capitolului III.

(2) Certificatul general de operator include toate competențele certificatului restrâns de operator.

(3) Titularii certificatelor generale sau restrânse în SMAS, SMMS și SRCNI pot opera și stații de radiocomunicații din SMT.

Art. 9. — (1) Examenele pentru obținerea certificatelor în SMAS, SMMS, SRCNI și SMT se organizează semestrial.

(2) Centrele de examinare, precum și data susținerii examenului pentru obținerea certificatului de operator se anunță cu cel puțin 30 de zile înaintea datei programate pentru susținerea acestuia. Anunțul se publică pe pagina de internet a ANCOM.

(3) În afara sesiunilor ordinare, ANCOM poate organiza, în condițiile alin. (2), sesiuni extraordinare de examinare.

Art. 10. — (1) ANCOM se consultă și colaborează cu instituții și/sau unități de pregătire acreditate, conform legii, în domeniul aeronautic, maritim și/sau de navigație interioară și poate încheia cu acestea protocoale de colaborare.

(2) Prin protocoalele de colaborare prevăzute la alin. (1) se stabilesc:

a) condițiile de organizare a cursurilor din punctul de vedere al reglementărilor interne și internaționale în domeniul radiocomunicațiilor;

b) probele de frazeologie standard;

c) probele privind procedurile specifice utilizate în radiocomunicațiile aeronautice/maritime și trafic radiotelefonice specific, după caz;

d) probele privind cunoștințele tehnice referitoare la radioelectronică, întreținerea și depanarea echipamentelor de radiocomunicații din *GMDSS*;

e) probele de simulator privind operarea stațiilor de radiocomunicații în cazul SMAS, SMMS și SRCNI.

(3) Programele analitice de pregătire a persoanelor în cadrul entităților prevăzute alin. (1), pentru SMAS, SMMS și SRCNI, se avizează de către ANCOM. Avizul privește reglementările interne și internaționale în domeniul radiocomunicațiilor.

(4) ANCOM recunoaște documentele eliberate de către entitățile prevăzute la alin. (1) în cazul respectării cerințelor prevăzute la alin. (2)–(3).

(5) Lista entităților cu care s-au încheiat protocoale de colaborare se publică pe pagina de internet a ANCOM.

CAPITOLUL III

Emiterea certificatului de operator

SECȚIUNEA 1

Înscrierea la examen

Art. 11. — (1) Pentru a se înscrie la examinare solicitantul depune un formular-tip.

(2) Formularul-tip se transmite cu cel puțin 5 zile lucrătoare înaintea datei examenului.

(3) La formularul-tip, disponibil pe pagina de internet a ANCOM, se anexează următoarele:

a) copia cărții de identitate sau copia pașaportului în cazul cetățenilor străini;

b) copia adeverinței de absolvire a cursurilor în SMAS, SMMS și SRCNI organizate în cadrul entităților prevăzute la art. 10 alin. (1);

c) o fotografie recentă, color, 3 x 4 cm, tip pașaport sau o fotografie recentă, color, transmisă în format electronic, cu o rezoluție de minimum 300 dpi și raport 9:7, în cazul SMT;

d) copia certificatului de competență lingvistică conform alin. (5).

(4) În cazul examenului pentru obținerea certificatului de operator stație de radiocomunicații în SMAS, SMMS și SRCNI, înscrierea se poate realiza și prin intermediul entităților prevăzute la art. 10 alin. (1) și cu care ANCOM a încheiat protocoale de colaborare.

(5) În vederea obținerii certificatului de operator GOC-AERO sau ROC-AERO în SMAS, solicitantul trebuie să dețină un certificat de competență lingvistică care să ateste faptul că nivelul de cunoaștere al limbii engleze este cel puțin nivelul 4 (operațional) potrivit criteriilor stabilite de Organizația Aviației Civile Internaționale (OACI).

(6) În vederea obținerii certificatului de operator radioelectronist clasele I și a II-a, solicitantul trebuie să dețină un certificat GOC.

(7) În vederea înscrierii la examenul pentru obținerea certificatului de operator în SMT, solicitantul trebuie să facă dovada absolvirii cel puțin a cursurilor gimnaziale prin depunerea copiei oricărui act care demonstrează acest lucru (spre exemplu: copia diplomei de absolvire/adeverinței de absolvire/promovare a cursurilor gimnaziale, copia adeverinței de absolvire/promovare a liceului, copia diplomei de absolvire a liceului, copia diplomei de bacalaureat, copia diplomei de licență etc.).

(8) Transmiterea documentelor prevăzute în alin. (1), (3), (7) se poate efectua în unul dintre următoarele moduri:

a) ca înscris în formă electronică, căruia i s-a încorporat, atașat sau i s-a asociat logic o semnătură electronică extinsă, bazată pe un certificat calificat nesuspendat sau nerevocat la momentul respectiv și generată cu ajutorul unui dispozitiv securizat de creare a semnăturii electronice;

b) prin depunere la unul dintre sediile ANCOM;

c) prin serviciu poștal.

(9) Copia cărții de identitate poate fi transmisă la adresa de e-mail pentru primirea în format electronic a copiei de pe cartea de identitate, menționată pe pagina de internet a ANCOM.

(10) La examinare, solicitantul prezintă cartea de identitate sau pașaportul în cazul cetățenilor străini.

SECȚIUNEA a 2-a

Examinarea

Art. 12. — (1) Probele de examen pentru obținerea certificatului de operator în SMAS sunt următoarele:

a) cunoștințe generale despre serviciul radiotelefonie aeronautic, regulamente interne și internaționale (probă scrisă); în cazul GOC-AERO, proba cuprinde un set de 30 întrebări, fiecare întrebare având patru variante de răspuns, dintre care numai una este corectă și completă; pentru ROC-AERO, proba cuprinde un set de 15 întrebări, fiecare întrebare având patru variante de răspuns, dintre care numai una este corectă și completă;

b) proceduri specifice utilizate în radiocomunicațiile aeronautice și trafic radiotelefonie specific (probă scrisă); în cazul GOC-AERO, proba cuprinde un set de 15 întrebări; pentru ROC-AERO, proba cuprinde un set de 10 întrebări.

(2) Pentru promovarea probelor prevăzute la alin. (1) trebuie îndeplinite în mod cumulativ următoarele criterii de evaluare:

a) pentru proba menționată la alin. (1) lit. a) sunt necesare minimum 23 de răspunsuri corecte pentru GOC-AERO și minimum 12 răspunsuri corecte pentru ROC-AERO;

b) pentru proba menționată la alin. (1) lit. b) sunt necesare minimum 11 răspunsuri corecte pentru GOC-AERO și minimum 7 răspunsuri corecte pentru ROC-AERO.

Art. 13. — (1) Probele de examen pentru obținerea certificatului de radioelectronist în SMMS sunt următoarele:

a) cunoștințe generale despre GMDSS, regulamente de radiocomunicații interne și internaționale (probă scrisă); în cazul

certificatului clasa I, proba conține un set de 20 de întrebări, fiecare întrebare având patru variante de răspuns, dintre care numai una este corectă și completă; pentru certificatul clasa a II-a, proba conține un set de 10 întrebări, fiecare întrebare având patru variante de răspuns, dintre care numai una este corectă și completă;

b) cunoștințe tehnice despre radioelectronică și despre întreținerea și depanarea echipamentelor de radiocomunicații din GMDSS (probă scrisă); în cazul certificatului clasa I, proba conține un set de 60 de întrebări, fiecare întrebare având patru variante de răspuns, dintre care numai una este corectă și completă; pentru certificatul clasa a II-a, proba conține un set de 30 de întrebări, fiecare întrebare având patru variante de răspuns, dintre care numai una este corectă și completă;

c) simulare trafic în GMDSS și exerciții de căutare și salvare conform Convenției Internaționale din 27 aprilie 1979 privind căutarea și salvarea pe mare, cu modificările ulterioare, denumită în continuare SAR, (probă practică pe simulator); proba constă într-un exercițiu practic de trafic radio și un exercițiu SAR.

(2) Pentru promovarea probelor prevăzute la alin. (1) trebuie îndeplinite în mod cumulativ următoarele criterii de evaluare:

a) pentru proba descrisă la alin. (1) lit. a) sunt necesare minimum 15 răspunsuri corecte pentru certificatul clasa I și minimum 8 răspunsuri corecte pentru certificatul clasa a II-a;

b) pentru proba descrisă la alin. (1) lit. b) sunt necesare minimum 48 de răspunsuri corecte pentru certificatul clasa I și minimum 24 de răspunsuri corecte pentru certificatul clasa a II-a;

c) pentru proba descrisă la alin. (1) lit. c) este necesară obținerea minimum a notei 7 (în sistemul de notare de la 1 la 10).

Art. 14. — (1) Probele de examen pentru obținerea certificatului de operator în SMMS sunt următoarele:

a) cunoștințe generale despre GMDSS, regulamente de radiocomunicații interne și internaționale (probă scrisă); în cazul GOC, proba conține un set de 50 de întrebări, fiecare întrebare având patru variante de răspuns, dintre care numai una este corectă și completă; pentru ROC, proba conține un set de 25 de întrebări, fiecare întrebare având patru variante de răspuns, dintre care numai una este corectă și completă;

b) limba engleză (probă scrisă) — frazeologie standard maritimă stabilită de Organizația Maritimă Internațională (OMI); în cazul GOC, proba conține un set de 20 de fraze de tradus din limba engleză în limba română; pentru ROC, proba conține un set de 10 fraze de tradus din limba engleză în limba română;

c) simulare trafic în GMDSS și exerciții SAR (probă practică pe simulator); în cazul GOC, proba conține un exercițiu practic de trafic radio și două exerciții SAR; pentru ROC, proba conține un exercițiu practic de trafic radio și un exercițiu SAR.

(2) Pentru promovarea probelor prevăzute la alin. (1) trebuie îndeplinite în mod cumulativ următoarele criterii de evaluare:

a) pentru proba menționată la alin. (1) lit. a) sunt necesare minimum 40 de răspunsuri corecte pentru GOC și minimum 20 de răspunsuri corecte pentru ROC;

b) pentru probele menționate la alin. (1) lit. b) și c) este necesară obținerea minimum a notei 7 (în sistemul de notare de la 1 la 10).

Art. 15. — (1) Probele de examen pentru obținerea certificatului de operator în SRCNI sunt următoarele:

a) cunoștințe generale despre serviciul radiotelefonie pe căile de navigație interioară, regulamente interne și internaționale (probă scrisă); proba conține un set de 20 de întrebări, fiecare întrebare având patru variante de răspuns, dintre care numai una este corectă și completă;

b) limba germană — frazeologie standard (probă scrisă); proba conține un set de 10 fraze de tradus din limba germană în limba română;

c) simulare trafic în GMDSS și exerciții SAR (probă practică pe simulator); proba conține un exercițiu practic de trafic radio și două exerciții SAR.

(2) Pentru promovarea probelor prevăzute la alin. (1) trebuie îndeplinite în mod cumulativ următoarele criterii de evaluare:

a) pentru proba menționată la alin. (1) lit. a) sunt necesare minimum 15 răspunsuri corecte;

b) pentru probele menționate la alin. (1) lit. b) și c) este necesară obținerea minimum a notei 7 (în sistemul de notare de la 1 la 10).

Art. 16. — (1) Probele de examen pentru obținerea certificatului general de operator radio pentru ambarcațiuni de agrement în serviciile mobil maritim și mobil maritim prin satelit (GMDSS-LRC) sunt următoarele:

a) cunoștințe generale despre GMDSS, regulamente de radiocomunicații interne și internaționale (probă scrisă); proba conține un set de 20 de întrebări, fiecare întrebare având patru variante de răspuns, dintre care numai una este corectă și completă;

b) limba engleză — frazeologie standard maritimă stabilită de OMI (probă scrisă); proba conține un set de 5 fraze de tradus din limba engleză în limba română;

c) simulare trafic GMDSS și exerciții SAR (probă practică pe simulator); proba conține un exercițiu practic de trafic radio și două exerciții SAR.

(2) Pentru promovarea probelor prevăzute la alin. (1) trebuie îndeplinite în mod cumulativ următoarele criterii de evaluare:

a) pentru proba menționată la alin. (1) lit. a) sunt necesare minimum 15 răspunsuri corecte;

b) pentru proba menționată la alin. (1) lit. b) este necesară traducerea corectă a cel puțin 4 fraze;

c) pentru proba menționată la alin. (1) lit. c) este necesară obținerea minimum a notei 7 (în sistemul de notare de la 1 la 10).

Art. 17. — (1) Probele de examen pentru obținerea certificatului de operator în SMT sunt următoarele:

a) cunoștințe generale despre regulamente interne și internaționale de radiocomunicații (probă scrisă); în cazul CGR, proba conține un set de 50 de întrebări, fiecare întrebare având patru variante de răspuns, dintre care numai una este corectă și completă; pentru CRR, proba conține un set de 25 de întrebări, fiecare întrebare având patru variante de răspuns, dintre care numai una este corectă și completă;

b) reguli și proceduri de operare și coordonare a stațiilor de radiocomunicații; proba conține un set de 10 întrebări.

(2) Pentru promovarea probelor prevăzute la alin. (1) trebuie îndeplinite în mod cumulativ următoarele criterii de evaluare:

a) pentru proba descrisă la alin. (1) lit. a), în cazul CGR sunt necesare minimum 40 de răspunsuri corecte, iar pentru CRR sunt necesare minimum 20 de răspunsuri corecte;

b) pentru proba descrisă la alin. (1) lit. b) sunt necesare minimum 8 răspunsuri corecte.

Art. 18. — (1) Probele descrise la art. 12 alin. (1) lit. a), art. 13 alin. (1) lit. a), art. 14 alin. (1) lit. a), art. 15 alin. (1) lit. a), art. 16 alin. (1) lit. a), precum și cele descrise la art. 17 se desfășoară în centrele de examinare stabilite de către ANCOM.

(2) Probele descrise la art. 12 alin. (1) lit. b), art. 13 alin. (1) lit. b) și c), art. 14 alin. (1) lit. b) și c), art. 15 alin. (1) lit. b) și c) și art. 16 alin. (1) lit. b) și c) se desfășoară în entitățile prevăzute la art. 10 alin. (1) și cu care ANCOM a încheiat protocoale de colaborare.

Art. 19. — (1) Candidaților li se acordă calificativul „*admis*” sau „*respins*” în funcție de îndeplinirea sau nu a criteriilor de evaluare prevăzute de art. 12—17, pentru fiecare tip de certificat în parte.

(2) Rezultatele probelor se înscriu în procesul-verbal al examinării.

(3) Procesul-verbal prevăzut la alin. (2), împreună cu rezultatele examenului, subiectele de examinare, grilele de verificare, precum și lucrările candidaților se păstrează timp de 10 ani. Arhivarea documentelor se realizează ulterior în condițiile legii.

Art. 20. — (1) Rezultatele probelor se afișează la locul desfășurării examenului în termen de maximum 15 zile lucrătoare de la data încheierii examenului.

(2) Eventualele contestații privind rezultatele probelor se depun în termen de 3 zile lucrătoare de la data afișării rezultatelor, la sediul oricărei structuri teritoriale a ANCOM. Răspunsul asupra contestației se transmite în scris în termen de 15 de zile calendaristice de la data înregistrării contestației.

(3) Rezultatele finale ale examinării se afișează la locul desfășurării examenului după expirarea termenului de depunere a eventualelor contestații și soluționarea acestora.

(4) În cazul SMT, candidații care au obținut calificativul „*respins*” la una dintre probe pot repeta examenul la proba la care au fost respinși în decursul unui an de la sesiunea respectivă, fără a mai susține proba la care au obținut calificativul „*admis*”. În cazul în care nu au intervenit modificări privind datele de identificare, candidații ce repetă examenul la probele la care au fost respinși în cazul SMT depun doar formularul-tip prevăzut la art. 11 alin. (1).

(5) Candidații care în termenul prevăzut la alin. (4) nu se prezintă la reexaminare sau nu reușesc să obțină calificativul „*admis*” depun un nou dosar de înscriere și susțin examenele la toate probele conform prezentei decizii.

Art. 21. — (1) Certificatul candidatului declarat „*admis*” se eliberează în termen de maximum 15 zile de la data expirării termenului pentru depunerea contestațiilor. În cazul celor care au depus contestații, termenul se calculează de la data transmiterii răspunsului asupra contestației.

(2) Certificatul de operator poate fi transmis și prin intermediul serviciului poștal cu confirmare de primire.

CAPITOLUL IV

Dispoziții administrative

Art. 22. — (1) Durata de valabilitate a certificatului de operator este de 5 ani.

(2) Valabilitatea certificatelor de operator acordate în SMT se poate prelungi pentru o nouă perioadă de 5 ani în situația în care titularul dovedește, prin înscrieri, că a lucrat efectiv ca operator al stației de radiocomunicații cel puțin 2 ani în perioada de valabilitate a certificatului.

(3) Valabilitatea certificatelor acordate în SMAS, SMMS și SRCNI se poate prelungi pentru o nouă perioadă de 5 ani în situația în care titularul a urmat un curs de reconfirmare în cadrul entităților prevăzute la art. 10 alin. (1), cu care ANCOM a încheiat protocoale de colaborare, și care a obținut calificativul „*admis*” la examenul de evaluare a cunoștințelor privind regulamentele interne și internaționale corespunzătoare serviciilor de radiocomunicații în cauză.

(4) Examenul prevăzut la alin. (3) cuprinde probele stabilite la art. 12 alin. (1) lit. a), art. 13 alin. (1) lit. a), art. 14 alin. (1) lit. a), art. 15 alin. (1) lit. a) și art. 16 alin. (1) lit. a) și se desfășoară în condițiile art. 18 alin. (1).

Art. 23. — (1) Prelungirea valabilității certificatului de operator este condiționată de depunerea unui formular-tip.

(2) Formularul-tip se depune cu cel puțin 30 de zile calendaristice înainte de expirarea valabilității, dar nu mai devreme de 6 luni până la această dată și este însoțit de următoarele documente:

a) copia cărții de identitate sau a pașaportului în cazul cetățenilor străini;

b) o fotografie recentă, color, 3x4 cm, tip pașaport sau o fotografie recentă, color, transmisă în format electronic, cu o rezoluție de minimum 300 dpi și raport 9:7, în cazul SMT;

c) în cazul SMT, înscrisul prevăzut la art. 22 alin. (2);

d) în cazul SMAS, SMMS și SRCNI, copia adeverinței de absolvire a cursului de reconfirmare.

(3) Prevederile art. 11 alin. (5), (6), (8) și (9) se aplică în mod corespunzător.

(4) ANCOM eliberează certificatul de operator în termen de maximum 30 de zile de la depunerea corectă și completă a celor solicitate la alin. (1)—(3).

Art. 24. — (1) În situația depășirii termenului de valabilitate al certificatului de operator se aplică procedura privind emiterea unui nou certificat.

(2) În perioada dintre data expirării valabilității certificatului inițial și data emiterii unui nou certificat este interzisă operarea stațiilor de radiocomunicații.

Art. 25. — (1) În situația în care certificatul de operator a fost pierdut, deteriorat sau distrus, titularul solicită, prin cerere scrisă, emiterea unui duplicat al certificatului în cazul SMT sau a unui nou certificat în cazul SMAS, SMMS și SRCNI.

(2) Cererea prevăzută la alin. (1) este însoțită de următoarele:

a) copia cărții de identitate sau a pașaportului în cazul cetățenilor străini;

b) fotografie recentă, color, 3x4 cm, tip pașaport sau o fotografie recentă, color, transmisă în format electronic, cu o rezoluție de minimum 300 dpi și raport 9:7, în cazul SMT;

c) declarație pe propria răspundere cu privire la pierderea, deteriorarea sau distrugerea certificatului.

(3) Emiterea unui nou certificat în cazul SMAS, SMMS și SRCNI, în condițiile alin. (1)—(2), este condiționată de păstrarea termenului de valabilitate inițial.

(4) Pierderea, deteriorarea sau distrugerea certificatului de operator se anunță în scris.

Art. 26. — (1) În situația modificării datelor înscrise în certificatul de operator, deținătorul depune o cerere prin care solicită modificarea corespunzătoare a certificatului.

(2) Cererea este însoțită de:

a) copia cărții de identitate sau a pașaportului în cazul cetățenilor străini;

b) documente care atestă necesitatea modificării solicitate;

c) fotografie recentă, color, 3x4 cm, tip pașaport sau o fotografie recentă, color, transmisă în format electronic, cu o rezoluție de minimum 300 dpi și raport 9:7, în cazul SMT.

CAPITOLUL V

Obligații

Art. 27. — Titularul certificatului de operator are următoarele obligații:

a) să opereze doar stații de radiocomunicații autorizate să utilizeze frecvențele radio conform legii;

b) să opereze doar stații de radiocomunicații corespunzătoare tipurilor și categoriilor de certificate al căror titular este;

c) să opereze stațiile de radiocomunicații în limita datelor înscrise în licența de utilizare a frecvențelor radio sau în autorizația de asignare a frecvențelor (anexă a licenței), cu respectarea legislației în vigoare privind caracteristicile tehnice ale emisiilor, procedurilor de trafic, formei și conținutului mesajelor, evidenței activității stațiilor, precum și cu celelalte prevederi ale actelor normative în vigoare din domeniul radiocomunicațiilor;

d) să cunoască și să respecte prevederile documentelor și actelor normative din domeniul radiocomunicațiilor;

e) să respecte regulile privind efectuarea probelor și a încercărilor care necesită utilizarea antenelor de emisie;

f) să nu permită accesul persoanelor care nu posedă certificatul de operator conform prezentei decizii la aparatura și la instalațiile ce compun stația de radiocomunicații;

g) să coordoneze, să controleze, să îndrume și să răspundă pentru activitatea desfășurată la stațiile de radiocomunicații sau la rețelele de comunicații electronice al căror responsabil este;

h) să informeze titularul licenței de utilizare a frecvențelor radio cu privire la deficiențele și abaterile constatate în cadrul stațiilor de radiocomunicații al căror responsabil este și să propună măsuri pentru remedierea lor;

i) să dețină certificatul de operator asupra sa ori la stația de radiocomunicații, în timpul serviciului;

j) să nu interfereze alte stații de radiocomunicații sau semnale radio, iar, în cazul în care o asemenea situație s-a produs, să înceteze imediat emisia la prima cerere făcută în acest sens de oricare dintre stațiile participante la legătura radio interferată.

Art. 28. — (1) Titularului unui certificat de operator îi este interzis:

a) să recepționeze, în mod intenționat, traficul stațiilor de radiocomunicații care nu sunt parte a aceleiași rețele de comunicații electronice și să ia legătura cu asemenea stații, iar, în cazul în care recepția a avut ori are loc, în mod neintenționat, să divulge existența și conținutul mesajelor recepționate, să le publice sau să le folosească în orice mod;

b) să transmită sau să permită transmiterea de semnale neidentificabile;

c) să transmită sau să permită transmiterea de mesaje conținând cuvinte sau idei indecente sau insultătoare;

d) să transmită sau să permită transmiterea de semnale false sau înșelătoare sau să folosească indicative, coduri, cifruri, prescurtări sau alte semnale care nu sunt conforme prevederilor legale în vigoare;

e) să transmită sau să permită transmiterea de mesaje sau semnale superflue;

f) să producă interferențe sau să se suprapună peste alte radiocomunicații sau semnale.

(2) Prevederile alin. (1) lit. a) nu se aplică în cazul calamităților naturale, nici în cazul situațiilor umanitare și nici în situațiile care pun în primejdie vieți umane sau bunuri materiale.

(3) În cazurile prevăzute în alin. (2), operatorul stației de radiocomunicații trebuie să își aducă contribuția, făcând uz de toate cunoștințele, aptitudinile și posibilitățile de care dispune și să informeze despre aceste situații persoana care exercită autoritatea asupra stației.

Art. 29. — (1) Operatorul unei stații de radiocomunicații aflat în primejdie poate să utilizeze, în vederea semnalării poziției sale și pentru a obține ajutor, toate mijloacele de care dispune pentru a atrage atenția asupra sa.

(2) Operatorul unei stații de radiocomunicații care recepționează un mesaj de primejdie poate să utilizeze toate mijloacele de care dispune pentru a ajuta persoanele aflate în primejdie.

Art. 30. — Operatorii stațiilor de radiocomunicații în SMT au obligația de a respecta procedurile de trafic publicate pe pagina de internet a ANCOM.

CAPITOLUL VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 31. — (1) Certificatele de operator acordate în temeiul Deciziei președintelui Inspectoratului General pentru Comunicații și Tehnologia Informației nr. 699/2005 privind aprobarea Regulamentului personalului operator al stațiilor de radiocomunicații din România, cu modificările și completările ulterioare, își păstrează valabilitatea până la data menționată în cuprinsul lor.

(2) Prelungirea valabilității certificatelor de operator menționate la alin. (1) se realizează în condițiile prezentei decizii.

Art. 32. — Anexa face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 33. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 34. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, Decizia președintelui Inspectoratului General pentru Comunicații și Tehnologia Informației nr. 699/2005 privind aprobarea Regulamentului personalului operator al stațiilor de radiocomunicații din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 19 ianuarie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Președintele Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații,
Adrian Diță

București, 4 iulie 2017.
Nr. 543.

ANEXĂ

Limitele competențelor conferite prin certificatele de operator

Tipul serviciului de radiocomunicații	Categoria certificatului de operator	Limitele competențelor
I. Serviciul mobil aeronautic și mobil aeronautic prin satelit (SMAS)	a) certificat general de operator	Titularul acestui certificat poate opera toate stațiile de radiocomunicații de aeronavă sau stațiile aeronautice de sol.
	b) certificat restrâns de operator	Titularul acestui certificat poate opera toate stațiile de radiocomunicații de aeronavă sau stațiile aeronautice de sol care funcționează exclusiv pe frecvențele radio asignate serviciului mobil aeronautic și mobil aeronautic prin satelit, cu mențiunea că nu are dreptul de a modifica frecvența de lucru a stației de radiocomunicații.
II. Serviciul mobil maritim și mobil maritim prin satelit (SMMS)	a) certificat general de operator	Titularii certificatelor precizate la lit. a) și b) pot opera stațiile de navă care utilizează frecvențele radio și tehnicile de lucru stabilite în cadrul sistemului mondial pentru caz de sinistru și siguranța navigației pe mare (GMDSS). Titularul certificatului restrâns de operator poate opera doar stațiile de radiocomunicații ale GMDSS aferente zonei maritime A1 și nu poate opera stațiile de radiocomunicații ale GMDSS corespunzătoare zonelor maritime A2, A3, A4, chiar dacă nava se găsește în zona maritimă A1. Zonele maritime A1, A2, A3 și A4 sunt definite de Convenția Internațională din 1 noiembrie 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare (SOLAS), cu modificările ulterioare.
	b) certificat restrâns de operator	
III. Serviciul radiotelefonie pe căile de navigație interioară (SRCNI)	a) certificat de operator în serviciul radiotelefonie pe căile de navigație interioară	Titularul acestui certificat poate opera stațiile de radiocomunicații de navă, indiferent că se află în voiaj intern sau internațional sau de coastă, care utilizează frecvențele radio și tehnicile de lucru stabilite prin Aranjamentul regional cu privire la serviciul radiotelefonie pe căile de navigație interioară, cu modificările ulterioare.
IV. Serviciul mobil terestru, cu excepția stațiilor de radiocomunicații din componența rețelelor publice mobile (SMT)	a) certificat general de operator	Titularul acestui certificat poate opera și coordona stațiile de radiocomunicații în serviciul mobil terestru, cu excepția stațiilor de radiocomunicații din componența rețelelor publice mobile. În plus, titularul poate îndeplini și funcția de responsabil cu radiocomunicațiile.
	b) certificat restrâns de operator	Titularul acestui certificat poate opera și coordona stațiile de radiocomunicații din serviciul mobil terestru, cu excepția stațiilor de radiocomunicații din componența rețelelor publice mobile. Titularul acestui certificat poate opera și coordona exclusiv stații din componența rețelelor de voce din serviciul mobil terestru.

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN

pentru abrogarea unor dispoziții cuprinse în ordinele directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.178/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 13 unități administrativ-teritoriale din județul Bistrița-Năsăud, nr. 1.154/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în două unități administrativ-teritoriale din județul Bistrița-Năsăud, nr. 1.135/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 16 unități administrativ-teritoriale din județul Bistrița-Năsăud, nr. 1.097/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 10 unități administrativ-teritoriale și nr. 1.151/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 5 unități administrativ-teritoriale din județul Bistrița-Năsăud și abrogarea Ordinului directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.277/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în unitatea administrativ-teritorială Spermezeu din județul Bistrița-Năsăud

În temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă:

a) pozițiile nr. 1, 2, 3, 4, 5, 8, 9, 10, 12 și 13 din anexa nr. 1, precum și anexele nr. 2, 3, 4, 5, 6, 9, 10, 11, 13 și 14 la Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.178/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 13 unități administrativ-teritoriale din județul Bistrița-Năsăud, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 791 din 7 octombrie 2016;

b) poziția nr. 1 din anexa nr. 1, precum și anexa nr. 2 la Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.154/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în două unități administrativ-teritoriale din județul Bistrița-Năsăud, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 777 din 4 octombrie 2016;

c) pozițiile nr. 4, 5, 9, 10, 13, 15 și 16 din anexa nr. 1, precum și anexele nr. 5, 6, 10, 11, 14, 16 și 17 la Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.135/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 16 unități administrativ-teritoriale din județul Bistrița-Năsăud, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 4 octombrie 2016;

d) pozițiile nr. 3, 4 și 10 din anexa nr. 1, precum și anexele nr. 4, 5 și 11 la Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.097/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 10 unități administrativ-teritoriale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 745 din 26 septembrie 2016;

e) pozițiile nr. 3 și 5 din anexa nr. 1, precum și anexele nr. 4 și 6 la Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.151/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 5 unități administrativ-teritoriale din județul Bistrița-Năsăud, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 765 din 30 septembrie 2016.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.277/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în unitatea administrativ-teritorială Spermezeu din județul Bistrița-Năsăud, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 din 17 octombrie 2016.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu Codruț Ștefănescu

București, 14 iunie 2017.
Nr. 594.

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN**pentru abrogarea unor dispoziții ale Ordinului directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.111/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 30 de unități administrativ-teritoriale**

În temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă pozițiile nr. 5, 14, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 și 30 din anexa nr. 1, precum și anexele nr. 6, 15, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30 și 31 la Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.111/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de

înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 30 de unități administrativ-teritoriale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 740 din 23 septembrie 2016.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu Codruț Ștefănescu

București, 14 iunie 2017.
Nr. 595.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

